

Originell text och omistlig läsning

En av mina största läschocker 2020 var *Det nionde livet* av Ulf Lindström; en för mig då ny författare som knockade mig totalt med ett fantasirikt språk på en mycket ovanlig nivå. Nu finns uppföljaren *Det sista ordet* ute och frågan är om den är lika bra? Svaret på den frågan kan bara vara en bedömning och alla bedömningar påverkas av bedömarens förväntningar på det bedömda. 2020 hade jag inga förväntningar alls, hade inte läst honom tidigare, men i år var mina förväntningar höga. Den nya texten är tveklöst bra, men jag kan inte låta bli att sakna en del av den totalt utflippade och underbara galenskapen i den förra boken. Möjligen finns en förklaring i att den alldeles speciella huvudpersonen Marie Benedetti numera är död och det känns som om författaren inte hittat någon ny karaktär som uppfyller honom med bokstavsglädje på riktigt samma nivå. Men samtidigt finns det delar som faktiskt är ännu starkare här än i den förra boken. Huvudtemat är sexuellt utnyttjande av unga, en inte alls ovanlig fråga inom spänningslitteraturen, men ingen behandlar dessa frågor på samma sätt som Ulf Lindström. Och vi får mycket mer än så.

I prologen möter vi Patrik Flygare, tjugosexårig polisassistent vid Varbergspolisen, den plats där han också växt upp. Han har en bakgrund som elitidrottare, är ambitiös, vill jobba hårt, vill bli en riktigt bra polis, kan gå till överdrift i sina ambitioner. Men han bär också på ett trauma, följs av skuggan Offer, "ett tyglat odjur som alltid riskerar att vända sig mot sin ägare", som hindrar sömnen, som gör honom mörkrädd, som han ibland försöker köra ifrån i sin Shelby Cobra på nattliga raksträckor där han vet att det inte är några fartkontroller.

Det är fredag 13 mars 2020 och DNs chefredaktör kräver att landet ska stängas ner för att skydda befolkningen från pandemin. En man cyklar till jobbet på morgonen, i texten existerar Olle Rask parallellt som "jag", "han" och "Rektor" vilket har en mening som växer fram så småningom. Han var en gång i tiden populär idrottslärare och nu rektor för Rannebergsskolan, en gång i tiden kommunal och nu del i en privat skolkoncern. En på många sätt populär och framgångsrik ledare som kan låsa in sig på toaletten för att ingen ska se honom gråta. En gång skändad med en stark drivkraft att vara en Skapare (skända andra), "jag hade skapat, visste att jag skulle skapa igen". "Den som förnekar sin drift förminskar sig själv. Människan är Skaparens avbild, och att inte skapa är kätteri. Att hålla tillbaka sina impulser är att krympa sig själv till vegetationens gräns."

Sent på denna fredagseftermiddag kallar intendent Boman in Patrik Flygare och hans assistentkollega Stina Schultz: en pojke saknas från fritidshemmet Humlan. Det är tolvårige Kevin Bengtsson som 15.24 lämnat fritidshemmet trots att han skulle vara där till 16.15. En stor sökinsats blir länge resultatlös, först på lördagskvällen hittar Patrik pojken i skolans

pannum. Han är uppenbart skadad, medvetlös men fortfarande vid liv. Knappt men ändå. I huvudberättelsen följer vi utredningen om Kevin, om vad som egentligen hänt, om vem som skadat honom. Ganska snart vill högre chefer prioritera ner utredningen, bland annat på grund av pandemin, beslut som Patrik och en del av hans kolleger har svårt att acceptera.

I återkommande kapitel hoppar vi drygt fyra månader framåt till förhörprotokoll med en uppenbart förvirrad man. En obegriplig röst som vi så småningom kommer att förstå.

Texten är fylld av spännande och intressanta invävda filosofiska, psykologiska och politiska tankar kring samhällsutvecklingen och mänskligt beteende formulerade på egenartade sätt som är alldeles speciella för just den här författaren. Emellanåt helt häpnadsväckande även om jag är mer beredd den här gången än jag var i läsningen av hans förra bok. Ulf Lindström är en alldeles egen och omistligt blomma i den litterära floran.

”Jag förstod, och det är skrämmande att förstå ett monster.”

Läs honom!

Författaren

Ulf Lindström, född 1960, debuterade 1985 med novellsamlingen *Soldimma* och har sedan dess försökt sluta skriva. 2011 belönades han med Tidningen VI:s litteraturpris för den första delen i den kritikerhyllade trilogin om Andreas Falck: *En god man* 2011, *Jobs bok* 2012 och *Rädda barn* 2014. 2020 kom han ut med *Det nionde livet*, första delen i en spänningsserie som nu fortsätter med *Det sista ordet*. Lindström är mestadels bosatt i Borås, där han arbetar som lärare inom vuxenutbildningen.

Anders Kapp, 2022-07-06